

РЕШЕНИЕ

№ 5573

гр. София, 03.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 13.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **10691** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във връзка с чл. 96 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ).

Образувано е по жалба на „Фонд И.“ А., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], представлявано от изпълнителния директор В. Д. Г., против Ревизионен акт № СФД20-РД77-46/06.07.2020г. издаден от Е. К., на длъжност „Началник на отдел“ дирекция „Общински приходи“, възложител на ревизията и М. С. – главен инспектор в отдел Р., потвърден с Решение № СОА20-РД-28-34/24.09.2020 г. на кмета на Столична община.

В жалбата се твърди ,че при отразяване на извършените от жалбоподателя плащания не е съобразена нормата на чл.169, ал.3а от ДОПК, не са погасени задължения от същия вид, платени суми са отразени като плащане на лихви, вместо за плащане на главница. Конкретно за платената сума на 10.06.2019 г. в размер на 35000,00 лв./Тридесет и пет хиляди лв./по обжалваният РА.Твърди се още ,че съгласно чл.6 и §49 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение (обн. ДВ бр.28 от 24.03.2020 г. в сила от 13.03.2020г.) лихва за забава върху публични задължения не се дължи,което също не е било съобразено от ОП при СО при издаване на обжалваният ревизионен акт.Изложени са още доводи за материална незаконосъобразност и допуснати съществени нарушения на

административно-производствените правила, с жалбата се иска отмяна на процесния ревизионен акт.

В съдебно заседание жалбоподателят не е представляван, като излага доводи по същество на спора в депозирано писмено становище. Не претендира за разноски.

Ответникът – кмет на Столична община, представляван от юрисконсулт Д. моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение, депозира писмени бележки в срок.

Административен съд София – град, след като обсъди оплакванията в жалбата, събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, намира следното:

Ревизионното производство е започнало със Заповед за възлагане на ревизия рег. № СФД20-РД01-25/14.05.2020 г., издадена от Е. К., връчена на 19.05.2020г. на пълномощник на дружеството./том 3 л.2/ Ревизията е възложена с цел установяване на задължения за данък върху недвижими имоти и такса битови отпадъци, за периодите от 01.01.2016 г. до 31.12.2018 г. Обект на ревизията са недвижимите нежилищни имоти, притежавани от дружеството, находящи се на територията на Столична община .

В хода на ревизионното производство е изготвен Ревизионен доклад рег. № СФД20-ГД26-213/16.06.2020г./том 3 л.184-200/, подписан от ревизиращият екип, връчен на пълномощник на дружеството на 07.06.2020г. Срещу ревизионния доклад е подадено възражение от 30.06.2020г. същото е отхвърлено ,като неоснователно.

В хода на ревизията са извършени поредица от процесуални действия от ревизиращия екип, с цел установяване и изясняване на относимите факти и обстоятелства от значение за установяване и събиране на публичните общински вземания, изискани са и са представени документи и писмени обяснения от задълженото лице, както и от районен отдел към дирекция „Общински приходи“ към СО, в който се намират по местонахождение притежаваните от дружеството недвижими имоти.

Ревизията е приключила с издаването на ревизионен акт № СФД20-РД77-46/06.07.2020 г., издаден от Е. К. на длъжност „началник отдел“ в отдел Р. към дирекция „Общински приходи“ при СО, определен за орган по приходите да упражнява компетентността по възлагане на ревизии със заповед № СОА20-РД09-1072/15.01.2020г., и М. С. на длъжност „главен инспектор“ в отдел Р. към дирекция ОП на СО, определен за орган по приходите със заповед № СОА20-РД09-1072/15.01.2020г. – ръководител на ревизията.

За периода 01.01.2016 г. до 31.12.2018 г. за недвижимите нежилищни имоти, находящи се в [населено място], район „М.“, [улица], представляващи търговска и офис сграда с подземни гаражи „Б. М. Б. тауър“ и земя с площ 6 391 кв.м. е определена основа за облагане с данък недвижими имоти и такса за битови отпадъци, данъчната оценка на имотите е съгласно приложение № 2 ЗМДТ. За ревизираните

периоди дружеството е подавало декларации на основание чл. 23, ал. 1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от СО (НОАМТЦУПСО), за вида и броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци, които ще се използват през съответната година, поради което ТБО е определена по реда на чл. 22, т. 1 на основание чл. 23, ал. 3 и ал. 4 от Наредбата. С ревизионния акт са установени задължения както следва: общо 787 657,72 лв. /Седемстотин осемдесет и седем хиляди шестстотин петдесет и седем лв. и 72 ст./, в т.ч. данък върху недвижимите имоти (ДНИ) - 196 958,12 лв., за лихви ДНИ - 56 883,90 лв., такса „битови отпадъци" (ТБО) - 413 638,88 лв. и за лихви ТБО - 120176,82 лв.

В хода на ревизионното производство дружеството е депозирало писмени обяснения, в които е било отбелязано, че на 24.11.2014 г. дружеството е сключило договор за финансов лизинг на недвижим имот, находящ се в [населено място], [улица]. Съгласно приложимите счетоводни стандарти и законодателство, дружеството е отписало от баланса актива, обект на договора. Съгласно изискванията на М. 17, правата за разпореждане с актива се прехвърлят от лизингодателя върху лизингополучателя в случаите, в които лизингополучателят понася съществени рискове и възнаграждения от собствеността на наетия актив. Активът се завежда в баланса на лизингополучателя и се отписва от баланса на лизингодателя. Считано от 24.11.2014г. отчетната стойност на недвижимия имот е 0,00 лв. По отношение така направените обяснения, ревизиращият екип е приел, че съгласно определението, дадено в §4 на „М. 17 – Лизинг“, финансовият лизинг е лизингов договор, при който по същество се прехвърлят всички рискове и изгоди, произтичащи от собствеността върху даден актив. В края на договора правото на собственост може да бъде или да не бъде прехвърлено. Съгласно §36 на М. 17 лизингодателите трябва да признават активите, държани по силата на договор за финансов лизинг, в своите отчети за финансово състояние и да ги представят като вземане, чиято сума е равна на нетната инвестиция в лизинговия договор. Прието е, че съгласно чл. 11, ал. 1 ЗМДТ, данъчно задължени са лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти. Данъчно задължени са юридическите собственици на активите, а конкретно при недвижими имоти – и ползвателите при учредено вещно право на ползване, независимо от това в кое счетоводство е признат активът. Тъй като при финансов лизинг собствеността би могла да се прехвърли, но към края на срока, то данъчно задължен по ЗМДТ е лизингодателят – собственик.

Ревизионният акт е обжалван с жалба по административен ред пред кмета на СО, който с Решение № СОА20-РД28-34/24.09.2020г. го е потвърдил. Решението е връчено на 29.09.2020 г. на пълномощник на дружеството.

В хода на съдебното производство е допусната и приета съдебно-счетоводна експертиза с основно и допълнително заключение. В отговор на поставените въпроси, вещото лице е посочило, че сумите, преведени Фонд И. А. суми по процесния Ревизионен акт №СФР20-РД77-46/06.07.2020г. за погасяване на задълженията са в размер на 35 000,00 лв./Тридесет и пет хиляди лв./Плащането е извършено на 10.06.2019г. и е за данък върху недвижимите имоти за период от 01.01.2016г. до 31.12.2016г. по партида М189 - Нежилищен имот - земя и сграда с адрес: [населено място], район „М.", [улица]. /платежното нареждане за преведената сума

стр.28./Вещото лице е направило заключение, че при направените осчетоводявания и олихвявания не е открито двойно начисляване на лихви. В изготвеното допълнително заключение, по възложените задачи, вещото лице е приело, че задълженията по процесния Ревизионен акт №СФР20-РД77-46/06.07.2020г. са изчислени правилно. Не са отразени внесените суми от ревизираното лице за данък върху недвижимите имоти в размер на 35000,00лв./Тридесет и пет хиляди лв./, което е довело до неточно определяне на главницата за данък върху недвижимите имоти и до некоректно изчисляване на дължимите лихви за просрочие. непогасеното задължение за данък върху недвижимите имоти за 2016 г. не е 65982,84 лв., както е посочено в РА, а в размер на 30982,84 лв. Съдът кредитира заключението на експертизата като обосновано предвид това, че вещото лице е формирал изводите си въз основа на представените по делото доказателства и извършени справки, компетентно изготвено и обективно с оглед липсата на данни за заинтересованост на вещото лице от изхода на спора.

Административен съд - София град, в резултат на извършената проверка за законосъобразност, след анализ на събраните доказателства и на доводите на страните излага следните правни мотиви по съществуващото на спора:

Относно обжалването на актовете за установяване на публични общински вземания за ДНИ и ТБО е приложим редът по ДОПК. Оспореният РА е издаден именно по този ред, от служител на общинската администрация - дирекция "Приходи и администриране на местни данъци и такси", който е разполагал с правата и е имал задълженията на орган по приходите съгласно чл.4, ал.3 и чл.96 ЗМДТ. Тъй като актът е издаден в производство по чл.112-120 ДОПК, решаващ административен орган при обжалването му по административен ред е Кметът на СО, на основание чл.4, ал.5 ЗМДТ и този орган се явява и ответник в настоящото съдебно производство. Същият с решение СОА20-РД28-34/24.09.2020г. е потвърдил РА, същото е връчено на представляващ дружеството на 29.09.2020г. В случая административният ред за обжалване на РА е изчерпан. Жалбата е подадена на 12.10.2020 г., от изпълнителният директор на Фонд И. , чрез кмета на СО и при наличието на правен интерес, поради което е процесуално допустима.

По същество жалбата е частично основателна.

Редът за определяне размера на ДНИ и ТБО по смисъла на чл.1, ал.1, т.1 и чл.6, ал.1, б."а" ЗМДТ, са очертани в чл.1, ал.2 и ал.3 и съответно чл.7 и чл.8 от закона, а конкретните правила за определянето и администрирането им са уредени с Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община. Основанията, редът и начинът на определяне на ДНИ се съдържат в нормите на Глава втора, раздел II ЗМДТ – чл.10-28, а тези за определяне на ТБО - в нормите на Глава трета, раздел I ЗМДТ – чл.62-64, чл.66-69 и чл.71. По силата на чл.19, ал.1 от закона данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти към 1 януари на годината, за която се дължи, а тя, според чл.20, ал.1 от същия закон, се определя от служител на общинската администрация по норми съгласно приложение №2 в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването. Съгласно чл.62 ЗМДТ таксата се заплаща за услугите

по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места, като размерът ѝ се определя по реда на чл.66 от закона за всяка услуга поотделно - сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; чистота на териториите за обществено ползване.От предназначението на имота зависи конкретният годишен размер на данъка, който се определя от общинския съвет с наредбата по чл.1, ал.2 ЗМДТ в граници от 0,1 до 4,5 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот; както и конкретният годишен размер на таксата, който се определя за всяко населено място с решение на общинския съвет. РД и РА са основани на писмени доказателства за имотите, решения на Столичен общински съвет за определянето на таксата за битови отпадъци, декларация по чл.17,ал.1 ЗМДТ, искане за представяне на доказателства до ревизираното лице относно актуалната отчетна стойност на активите. В хода на ревизионното производство не са допуснати нарушения и по събирането на доказателства. Посочените актове са постановени от органите по приходите, надлежно определени със съответните заповеди по чл. 113 и чл. 119 от ДОПК, издали и подписали РД и РА и поради това са издадени от компетентни органи.В мотивите на РА са изложени правни и фактически съображения за определянето на ДНИ и ТБО. В конкретния случай от доказателствата по делото е видно, че дружеството - жалбоподател притежава нежилищен недвижим, находящ се в [населено място], [улица] се явява данъчно задължено лице за притежавания от него недвижими имот. По отношение договора за финансов лизинг, съдът намира мотивите на ревизиращия екип за правилни и наличието на такъв договор не води до промяна на данъчнозадълженото лице.Видно от финансовите отчети на дружеството, които се изготвят в съответствие с Международните стандарти за финансово отчитане, процесния имот е класифициран като инвестиционен. Този актив е отписан от баланса на дружеството, считано от 24.11.2014 г. и са заведени в счетоводството с нулева отчетна стойност, поради обстоятелството, че са обект на финансов лизинг. В отчета на дружеството лизингодател са отписани отчетните стойности на посочените активи – земя и сграда, предмет на договора за финансов лизинг и са заведени в отчета на дружеството лизингополучател.В тази връзка съдът намира за правилно определена данъчната оценка съгласно приложение № 2 от ЗМДТ за данъчна основа за облагане. Начислените суми за данък върху недвижимите имоти са на база 1,875 ‰ върху данъчната оценка на имота съгласно чл. 15 от Наредбата за определяне на размера на местните данъци, приета с Решение № 83 по протокол № 7 от 28.02.2008 г. на Столичен общински съвет. Начислените суми за такса битов отпадък са определени по реда на чл. 66, ал. 1 от ЗМДТ и по реда на чл. 22 от Наредба за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от СО.

По преценката на материалната законосъобразност на РА:

Правният спор по делото е концентриран върху размера и правилността на определяне размера на задълженията за ДНИ и ТБО за периода от 2016-2018г. по обжалваният ревизионен акт №СФР20-РД77-46/06.07.2020г.

На първо място определеното задължение за имота за 2016г. в Ревизионен акт

№СФР20-РД77- 46/06.07.2020г. е на обща стойност 65982,84 лв. Съгласно чл.11, ал.1 и ал.2 от Наредбата за определяне размера на местните данъци, данък върху недвижимите имоти за 2016 г. се заплаща на две равни вноски в следните срокове: до 30.06.2016 г. и до 30.10.2016 г. На 10.06.2019 г. жалбоподателят е превел по сметка на СО сумата от 35000,00 лв. за данък върху недвижимите имоти за период 01.01.2016г.-31.12.2016 г. за имот по партида М189 - нежилищен имот - земя и сграда район „М.“ с адрес: [населено място], [улица]. Платената сума не е намалена от задължението за 2016 г., а е отразена в намаление на задълженията по Ревизионен акт №СФР17-РД77-58/22.12.2017г. Конкретно за платената сума 10.06.2019 г. в размер на 35000,00 лв./Тридесет и пет хиляди лв./ в платежното нареждане е записан вид плащане 442100 - данък върху недвижимите имоти, период 01.01.2016-31.12.2016г., поради което жалбата в тази част е основателна.

Основателни са и изложените в жалбата доводи, че съгласно чл.6 и §49 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение (обн. ДВ бр.28 от 24.03.2020 г. в сила от 13.03.2020 г.) лихва за забава върху публични задължения не се дължи за периода 13.03.2020-24.03.2020 г. Лихвите за данък върху недвижимите имоти (ДНИ) съгласно Ревизионен акт №СФР20- РД77-46/06.07.2020 г., изчислени до 05.07.2020 г. вкл. и са на обща стойност 56883,90 лв. /Петдесет и шест хиляди осемстотин осемдесет и три лв. и 90 ст./. Посочената сума включва и лихви за период от 13.03.2020 г. до 24.03.2020 г. При изчисляване на лихвите не е било отразено плащането на главница за данък върху недвижимите имоти в размер на 35 000,00 лв. за 2016 г. Дължимите лихви за данък върху недвижимите имоти, изчислени от вещото лице са на обща стойност 52552,37 лв./Петдесет и две хиляди петстотин петдесет и два лв. 37 ст./. Лихвите за такса битови отпадъци (ТБО) съгласно Ревизионен акт №СФР20-РД77-46/06.07.2020г., изчислени до 05.07.2020 г. вкл. са на обща стойност 120176,82 лв./Сто и двадесет хиляди сто седемдесет и шест лв. 82 ст./.Посочената сума включва и лихви за период от 13.03.2020 г. до 24.03.2020 г. Дължимите лихви за такса битови отпадъци (ТБО), изчислени от вещото лице са на обща стойност 118798,06 лв. (Сто и осемнадесет хиляди седемстотин деветдесет и осем лв. 06 ст.) ,като в тази част съдът приема ,че жалбата също е основателна.

Другото възражение на жалбоподателя за неправилно приложение на разпоредбата на чл. 169, ал. 3а от ДОПК. Това възражение съдът преценява като неоснователно с оглед действащото законодателство и по конкретно нормата на чл. 169, ал. 3а от ДОПК. Съгласно чл. 169, ал. 3 от ДОПК при наличие на няколко публични вземания, които длъжникът не е в състояние да погаси едновременно до започване на принудителното им събиране, той може да заяви кое от тях погасява пред съответния компетентен орган. Ако не е заявил това, те се погасяват съразмерно. Според ал. 3а до заявяването им за принудително събиране задълженията за съответния вид, установявани от общините, се погасяват по реда на възникването им, а когато се отнасят за една и съща година, лицето има право да заяви кое от тях погасява. Законодателят е определил редът за погасяване на общинските вземания да се поставя в зависимост от реда на възникването им, като се започва от най-старото вземане от съответния вид. Под „съответен вид“ се имат предвид отделните видове задължения по чл. 1, ал. 1 и чл. 6 ал. 1 ЗМДТ. Следва да се

подчертае, че разпоредбата на ал. 3а е специална по отношение на ал. 3 и се отнася до установени от общините задължения и позволява посочване от длъжника кои задължения погасява, само ако няма по-стари задължения, както е в случая. Лицето може да избере кой вид задължение да погаси, например данък върху недвижим имот, данък върху превозните средства, такса битов отпадък или друго задължение, но не и кое конкретно задължение (за кой период) от съответния вид.

Публичните задължения за местни данъци и такси възникват по силата на материалния закон – ЗМДТ, в сроковете за внасяне, определени в същия закон, а не с издаване на акта за установяването им. В чл. 168, ал. 3а Д. законът не прави разграничение по отношение на начина на установяване на отделните видове задължения, установявани от общините. В конкретния случай за поредността на погасяване на задълженията на лицето към общината не е от значение дали част от тях са установени с акт за установяване на задължения или ревизионен акт. Съгласно цитираната разпоредба лицето няма възможност да избира определени задължения от съответния вид, които да погаси, преди останалите от същия вид. В този смисъл не може да се посочи за погасяване задълженията, установени с конкретен акт за установяване на задължения/ревизионен акт, ако има непогасени задължения от същия вид с по-ранна дата на възникване. По обжалваният РА в настоящето производство е внесена единствено сумата от 35000 лв., други суми не са внасяни, не са налице данни да е била нарушена поредността на погасяване на задълженията на жалбоподателя към СО. Поради което жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена в тази си част.

IV. Разноски

Жалбоподателят не претендира разноски прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. Ответникът претендира разноските за юрисконсулско възнаграждение. Съдът съобрази, че минималният размер на адвокатското възнаграждение по настоящото дело следва да бъде определен по реда на чл. 8, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и на ответника следва се присъдят разноски съобразно отхвърлената част от жалбата. При това положение, основателна се явява претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение съобразно материалният интерес на основание чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК, вр. чл. 8, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в размер на 3530 лв. плюс 1 % за горницата над 100 000 (равен на 6469,34 лв.) или в общ размер на 9969,43 лв. Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение, 34 състав:

Р Е Ш И:

ИЗМЕНЯ по жалба „Фонд И.“ А., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на

управление [населено място], [улица], с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], представлявано от изпълнителния директор В. Д. Г. Ревизионен акт с рег. № СФР20-РД77-46/06.07.2020 г., издаден от издаден от Е. К., на длъжност „Началник на отдел“, възложител на ревизията и М. С. – главен инспектор в отдел Р., ръководител на ревизията при Столична община, потвърден от Кмета на СО с решение СОА20-РД28-34/24.09.2020 г., като вместо установените с него, задължения и лихвите за просрочие върху тях общо в размер на 787 657,72 лв. /Седемстотин осемдесет и седем хиляди шестстотин петдесет и седем лв. и 72 ст./, в т.ч. данък върху недвижимите имоти (ДНИ) - 196 958,12 лв., лихви ДНИ - 56 883,90 лв., такса „битови отпадъци" (ТБО) - 413 638,88 лв. и лихви ТБО - 120176,82 лв.,

ОПРЕДЕЛЯ :

следните задължения на „Фонд И.“ А., ЕИК[ЕИК] към СО по партида М189 060427 15 /7213Н68159 - нежилищен имот - земя и сграда с адрес: [населено място], район „М.“, [улица] за данъчните периоди 01.01.2016 г. до 31.12.2018 г. както следва:

-данък върху недвижимите имоти (ДНИ):

- За 2016г.данък върху недвижимите имоти (ДНИ)–30982,84 лв., лихви ДНИ – 21829,19 лв.

- За 2017г. при установен с РА № СФР20-РД77-46/06.07.2020 г. данък върху недвижимите имоти (ДНИ) – 65652,71 лв., лихви ДНИ - 18720,15 лв.

- За 2018г. при установен с РА № СФР20-РД77-46/06.07.2020 г.данък върху недвижимите имоти (ДНИ) – 65322,57 лв., лихви ДНИ – 12003,03 лв.

За такса ТАКСА Б. ОТПАДЪЦИ (ТБО)

- За 2016г. (ТБО)при установен с РА № СФР20-РД77-46/06.07.2020 г.-131546,14лв.,лихви ТБО-51412,63 лв.

- За 2017г. (ТБО) при установен с РА№ СФР20-РД77-46/06.07.2020 г. -141399,11 лв.,лихви ТБО-40927,20 лв.

- За 2018г. (ТБО)- при установен с РА № СФР20-РД77-46/06.07.2020 г.-140693,63 лв.,лихви ТБО-26458,23 лв.

Отхвърля жалбата в останалата и част.

ОСЪЖДА „Фонд И.“ А., ЕИК[ЕИК] да заплати на Столична община сума в размер на 9969,43 лв.,представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния

административен съд, в 14-дневен срок от съобщаване на страните за изготвянето му.

съдия: